

De Breinrovers™

Pak je aandacht terug. Missie voor missie.

*Een spannend agentenavontuur over focus, geheugen en
doorzetten — voor kinderen van 8 tot 11 jaar, voorleesbaar
vanaf 6.*

Carlo Spelbrink

Casakaya Press

De Breinrovers™

Pak je aandacht terug. Missie voor missie.

Concept, tekst en beeldregie: Carlo Spelbrink

Uitgave: Casakaya Press

Eerste druk, 2026

© 2026 Carlo Spelbrink

ISBN 9789465544946

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

casakaya.nl

Belangrijk

De Breinrovers is een verhaal met speelse oefeningen, bedoeld om kinderen op een positieve manier te helpen hun aandacht te herkennen en te trainen. Het is geen medisch advies, geen diagnose en geen behandeling. Heb je zorgen over de aandacht of ontwikkeling van een kind, raadpleeg dan een huisarts, psycholoog of de leerkracht.

Zie ook "Voor grote mensen — jouw kompas" achterin.

Voor Hayden,

*die me leerde dat je een schurk pas kunt verslaan als je hem
durft aan te kijken.*

Inhoud

Proloog — Sam en de Focusbril.....	1
1 · De raamkijker (Kapitein Chaos).....	6
2 · Wat was het ook alweer? (Het Vergeetmonster).....	10
3 · Straks, straks, straks (De Uitsteldraak).....	15
4 · Nog één filmpje (De Schermkraken).....	19
5 · Het drukke hoofd (De Herriekabouter).....	24
6 · Ik kan het (nog) niet (De Twijfelrol).....	28
7 · De grote terugkeer.....	33
Slot — Agent Sam.....	39
Het Agentendossier.....	43
Voor grote mensen — jouw kompas.....	46

Proloog — Sam en de Focusbril

Sam had een hoofd vol ideeën. Echt vol.

Terwijl Sam aan tafel zat met een rekenboek open op bladzijde negen, dacht Sam ook aan: een boomhut met een glijbaan, of die ene tekening van een draak met laserogen, en of een octopus eigenlijk kan niezen.

Som één: klaar. Som twee: bijna. En toen begon Sam in de kantlijn een klein poppetje te tekenen. En nog een. En...

"Hé, hoorde je dat? Volgens mij blafte er een hond buiten. Ga eens kijken."

Sam keek op. Liep naar het raam. Buiten was geen hond. Er was helemaal niets. Maar toen Sam terugkwam, was bladzijde negen ineens hartstikke saai geworden.

"Sám," zei papa. "Je rekenwerk. En zou je het deze keer zélf af kunnen maken?"

Dat laatste deed pijn. Want dat wilde Sam nou juist het allerliefst: laten zien dat het zélf kon. Dat papa niet om de tien minuten hoefde te komen kijken. Maar beginnen lukte wel — áfmaken, dat was alsof iemand stiekem aan je gedachten trok.